

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milan Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného P. S., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 24. novembra 2010 v Bratislave dovolanie obvineného P. S. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 20. augusta 2009, sp. zn. 23To 85/2009, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. S. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 18. mája 2009, sp. zn. 4T 30/2009, bol obvinený P. S. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

dňa 10. augusta 2008 okolo 12.00 hod., keď poškodená M. D. ako vodič osobnej taxislužby priviezla svojim osobným motorovým vozidlom taxislužby zn. Škoda Felícia, EČ: T., po predchádzajúcej telefonickej objednávke na žiadosť obžalovaného P. S. z mesta Trenčín do obce Selec, okres Trenčín, po ukončení jazdy išla s obžalovaným na pozemok bez evidenčného čísla medzi rodinnými domami číslo X. a X., na ktorom sa nachádza aj drevená chata, ktorých majiteľom a užívateľom týchto nehnuteľností je O. H. a po tom, ako M. D. žiadala od obžalovaného P. S. zaplatiť úhradu za ňou vykonanú službu - odvoz taxíkom, a po čom obžalovaný odmietal túto sumu uhradiť s výhradou, že je neprimeraná,

došlo medzi nimi k slovnej hádke, po ktorej obžalovaný P. S. fyzicky najskôr napadol poškodenú M. D. zozadu pri chôdzi tak, že ju udrel dreveným kolom dĺžky asi 80 cm o ďalších rozmeroch 3x3 cm a po tom, čo poškodená M. D. padla tvárou na zem na vydláždený chodník, pokračoval vo fyzickom útoku voči poškodenej M. D. obžalovaný P. S. s týmto dreveným kolom, keď túto udieral v dvoch fázach a v dvoch rôznych smeroch, a to od nôh smerom k hlave a od hlavy smerom k nohám, obžalovaný P. S. poškodenej M. D. takto zasadil najmenej 9 rán prudkou veľkou intenzitou na zadnú časť hlavy, krku, chrbta a pravého pleca, poškodená M. D. utrpela tržnozmliaždenú ranu kože na čele, tržnú ranu s podliatinou na koreni nosa, podkožné krvné podliatiny s trhlinami sliznice hornej a dolnej pery, rozsiahle zmliaždenie mäkkých tkanív chrbta, zlomeninu stavca C6 krčnej chrbtice, zlomeninu rebier s vtlačením dovnútra hrudnej dutiny, zlomeninu dolného konca pravej lopatky, zakrvácanie s podliatinami na krku vpravo, čím utrpela vážnu poruchu zdravia s bezprostredným ohrozením života (úrazovo-krváčavý šok), obžalovaný P. S. následne bezvládne telo poškodenej M. D. odviekol a hodil do studne s vodou na pozemku, kde vdýchla bahno a tak došlo k uduseniu poškodenej M. D. utopením, pričom k smrti poškodenej M. D. by následne aj v prípade poskytnutia rýchlej zdravotnej pomoci došlo už po ukončení fyzického útoku obžalovaného P. S. s dreveným kolom voči poškodenej M. D. a následne potom, čo sa zmocnil kľúčov od motorového vozidla poškodenej M. D., toto vozidlo naštartoval, s týmto odišiel a toto neskôr odstavil za obcou Selec, z tohto odstránil svietiaci magnetický transparent s nápisom TAXI zo strechy, vozidlo uzamkol a kľúče od vozidla umiestnil z vnútornej strany pravého predného nárazníka a pritom predtým ešte odcudzil z osobného motorového vozidla M. D. finančnú hotovosť najmenej 33,19 eur a mobilný telefón zn. Sony Ericsson K 610i, IMEI: X. červenej farby v hodnote 79,10 eur.

Za to bol obvinený P. S. odsúdený podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody na doživotie. Podľa § 48 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. ho súd na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný P. S. v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie.

Krajský súd v Trenčíne na podklade podaného odvolania rozsudkom zo dňa 20. augusta 2009, sp. zn. 23To 85/2009 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku okresného súdu celý výrok o treste a pri nezmenenom výroku o vine podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odsúdil obvineného P. S. podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím k § 37 písm. m/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradil odvolací súd obvineného P. S. na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Okresný súd Trenčín dňa 27. septembra 2010 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie obvineného P. S., ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. J. L. a ktoré smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa dňa 16. júla 2010.

V písomných dôvodoch svojho dovolania dovolateľ poukazoval na skutočnosť, že dovolanie podáva vo svoj prospech z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutkového stavu a nesprávnej aplikácii hmotnoprávneho ustanovenia, konkrétne § 38 ods. 4 Tr. zák.

Podľa názoru dovolateľa zistený skutok, ktorý ustálil súd prvého stupňa v skutkovej vete výroku o vine a ktorého správnosť a úplnosť prevzal odvolací súd v napadnutom rozsudku, žiadnym spôsobom neodôvodňuje jeho právne posúdenie ako dokonaného obzvlášť závažného zločinu vraždy. Zo skutkovej vety napadnutého rozsudku totiž iba vyplýva, že obvinený P. S. na poškodenú M. D. zaútočil dreveným kolíkom, následkom čoho táto spadla na zem, pričom v útoku ďalej pokračoval a následne jej bezvládne telo hodil do studne s vodou, kde došlo k jej uduseniu utopením. Obvinený P. S. vychádzajúc z takto ustáleného skutkového stavu tvrdil, že takéto „holé“ skutkové zistenia neumožňujú urobiť právny záver o prítomnosti jeho úmyslu konaním spočívajúcim v následnom hodení poškodenej do studne, usmrtiť poškodenú pre prípad, že by bola ešte po útoku dreveným kolíkom nažive, teda zistený skutok nevyjadruje jeho postoj k stavu bezvedomia poškodenej po prvotnom útoku, čím v ňom absentuje subjektívna stránka obzvlášť závažného zločinu vraždy. Zo strany odvolacieho súdu tak došlo k nerešpektovaniu § 163 ods. 3 Tr. por. spočívajúceho v absencii zistenia vyjadrujúceho v skutkovej vete výroku o vine subjektívnu stránku. V tomto smere vyjadril názor, že takýto nedostatok nemožno nahradiť právnou vetou výroku o vine ani

odôvodnením rozsudku poukazujúc na nález Ústavného súdu Českej republiky zo 17. októbra 2007, sp. zn. IV. ÚS 434/2007.

Zároveň namietol nesprávnu právnu aplikáciu ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. pri ukladaní trestu odvolacím súdom, nakoľko tento neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k/ Tr. zák., teda že dobrovoľne nahradil poškodenému J. D. škodu vo výške 1 268,38 eur.

Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie ustanovení § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. v neprospech obvineného P. S., aby podľa § 386 ods. 2 Tr. zák. zrušil napadnutý rozsudok ako aj rozsudok súdu prvého stupňa, rovnako tak aj na ne nadväzujúce rozhodnutia a vec podľa § 388 ods. 1 Tr. por. vrátil Okresnému súdu Trenčín, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu obvineného P. S. sa písomne vyjadrila prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne, ktorá považovala rozhodnutia súdov za správne a zákonné, a z tohto dôvodu dovolanie obvineného P. S. za nedôvodné.

Navrhla preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného P. S. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Obvinený P. S. si uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 písm. i/ Tr. por., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Výkladom vyššie uvedeného zákonného ustanovenia možno dospieť k jedinému záveru, a to, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je totiž určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v posudzovanej veci zistil, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu, keď konanie obvineného P. S. bolo právne posúdené ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák.

Je síce pravdou, že bezprostrednou príčinou smrti poškodenej M. D. bolo udusenie utopením. Na druhej strane však z vykonaného dokazovania vyplýva, že všetky zranenia, ktoré utrpela M. D. za živa, predstavovali vážnu poruchu zdravia s bezprostredným

ohrozením života a keby nedošlo k smrteľnému utopeniu nebohej, došlo by k smrti následkom vzniknutých poranení aj v prípade, že by jej bola poskytnutá odborná lekárska pomoc.

Obvinený P. S. útočil veľmi intenzívne, prudko z dvoch vzájomne protichodných smerov najmenej 9 ranami zasadenými veľkou intenzitou. Útok bol vedený dreveným kolom o rozmeroch 3x3 cm o dĺžke 80 cm nečakane a zozadu, fakticky zákerne, keď poškodená M. D. sa ani len nemohla brániť, pričom tento smeroval na životne dôležité orgány tela, t. j. najmä na hlavu a šiju. Bez povšimnutia nemôže ostať ani demonštratívny spôsob „zbavenia sa tela poškodenej M. D., resp. zahladenie stôp“ aký obvinený P. S. zvolil, keď jej bezvládne telo ťahal niekoľko metrov po zemi a následne ho bezcitným spôsobom hodil do studne, ako aj ukrytie osobného automobilu poškodenej M. D., odstránenie magnetického svetelného transparentu zo strechy tohto automobilu „taxi“, ako aj odcudzenie peňazí, mobilného telefónu poškodenej M. D. Toto konanie obvineného P. S. vzhľadom na logický sled udalostí bolo správne posúdené ako jeden skutok, ktorého sa obvinený P. S. dopustil v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obvineného P. S. Najvyšší súd Slovenskej republiky potrebuje uviesť, že v posudzovanom prípade vnútorný psychický vzťah obvineného P. S. k spôsobenému následku v skutkovej vete výroku o vine rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý v nezmenenom rozsahu prevzal aj odvolací súd, vyplýva z detailného popisu spôsobu vykonania činu a okolností, za ktorých k nemu došlo, ktoré tak bez akýchkoľvek pochybností svedčia pre záver, že obvinený P. S. chcel poškodenú M. D. usmrtiť, a k takému následku jeho konaním aj skutočne došlo, pričom tohto činu sa dopustil surovým spôsobom a v úmysle získať majetkový prospech.

Rovnako tak neobstojí ani odvolacia námietka obvineného P. S. založená na tvrdení, že dobrovoľným zaplatením trov pohrebu M. D. poškodenému J. D. naplnil znak poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. k/ Tr. zák., pretože v danom prípade si treba uvedomiť, že vyhasol ľudský život, ktorý je nenahraditeľný a v tomto smere ide jednoznačne o nenapraviteľný následok. Z tohto dôvodu krajský súd správne pri určení výmery trestu správne neprihliadol k tejto uľahčujúcej okolnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, preto so zreteľom na viazanosť dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. por. a pre uvedené nesplnenie podmienok dovolania

podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolanie obvineného P. S. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania vecí.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. novembra 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová